

Z RÁJE DO RÁJE

**DVĚ
SVATYNĚ**
POZEMSKÁ A NEBESKÁ

OKNO MÉ MODLITBY

OPRAVDOVÉ ŠTĚSTÍ

ZŮSTAŇ LETOS RADOSTNÝ

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 40 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zasílali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petra Bauer
Pavel Grulich

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ: 02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: Pavel Grulich

OBSAH

3	ÚVODNÍK	Redakce
5	CHUDOBA	
7	ZŮSTAŇ LETOS
RADOSTNÝ	Výchopeň
Stanislav
8	DVĚ SVATYNĚ
- POZEMSKÁ A NEBESKÁ	Kováčik Ján
16	ROSTLINY:
Fantastická Boží díla	TOPIC
20	OKNO MĚ MODLITBY	Dymáček
Bohumil
25	OPRAVDOVÉ ŠTĚSTÍ	S.V.
28	KDY MŮŽE SPASITEL
PŘIJÍT?	Gulich
Pavel
30	POZVÁNÍ KE
STUDIJNÍMU SETKÁNÍ	

» *Souhrn všeho, co jsi slyšel:
Boha se boj, a jeho přikázání
dodržuj, neboť to je vše na
čem u člověka záleží.* «

Kazatel 12:13

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ, MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI.

Opět je pár týdnů v roce 2020 za námi. Chci vás všechny srdečně pozdravit. Stále Nové události, které nás obklopují, nám nahánějí strach a často působí (vyvolávají) úzkost. Žijeme ve světě, který se staví proti spravedlnosti a čistotě charakteru a je plný dalších negativ.

Jsme vybízeni, abychom bděli a modlili se, abychom nebyli pokoušeni. (*Marek 14,38*). Mnozí dnes spí, jako kdysi učedníci. Varování, napomenutí, zaslíbení – to všechno je výzva pro ty z nás, kteří věří, že jsme na konci času. (*1K 10, 11*) Nespěme tedy jako mnozí jiní, ale bděme a budme střízliví. (*1Tes 5, 6*) Budme na stráži před plíživou hrozbou nepřítele, bojujme proti starým zvykům a přirozeným sklonům, aby nás neovládaly; zažehnme je a bděme. Střežme své myšlenky, plány..., abychom nebyli, - nestali se sobeckými. Dívejte se kolem sebe a hledejte příležitost, abyste mohli pomoci potřebným. Pavel mohl zasadit a Apolo zalévat, ale pouze Bůh může dát vzrůst. (*1K 3, 6*) Naše povinnost, naše jistota, naše užitečnost, i naše spasení vyžadují od každého z nás, co největší péči, abychom obdrželi Kristovou milost.

Kdo není ochoten odpouštět, uzavírá si jedinou cestu k obdržení milosti od Boha. Nesmíme si myslet, že jsme oprávněni, (že máme právo) odmítnout odpuštění lidem, kteří nám ublížili, pokud se neomluví. Zda se pokoří, vyznají svůj hřích a prožijí pokání, to je jejich věc. My máme být milosrdní ke všem lidem, kteří se proti nám provinili, ať už se ke své chybě přiznají, nebo ne. Bez ohledu na to, jak nás zranili, nemáme v sobě chovat hořkost, ani se litovat, že nám bylo ublíženo. Když očekáváme, že nám Bůh odpustí všechno, čím jsme se proti Němu provinili, máme odpustit i my všem, kdo nám ublížili. To je podmínka, kterou musíme

Foto: Pavel Grulich ©

plnit od počátku naší cesty k Bohu; přijímáme-li milost od Boha, musíme projevit milost druhým.

Nastal čas, kdy Boží poslové budou celému světu hlásat slova Písma svatého. Pravda obsažená v prvním, druhém a třetím andělském poselství, musí proniknout ke každému národu, pokolení, jazyku i lidu; musí ozářit temnotu každého světadílu a rozšířit se až na mořské ostrovy. Toto dílo nesmí být odkládáno. Naším heslem musí být: Kupředu, stále kupředu! Nebeští andělé a Duch svatý půjdou před námi, aby nám připravili cestu. *GW 470* Jako paprsky slunce pronikají až do nejdlehlších koutů zeměkoule, tak podle Božího přání má světlo ozářit každého člověka na zemi... V naší době, kdy nepřítel působí jako nikdy předtím, aby ovládl mysl mužů a žen, bychom měli pracovat se vzrůstající aktivitou.

Náš Pán a Král, který již brzy přijde, stvořil přírodu, ze které se můžeme také hodně učit. Tak například palma, která má hodně hluboké kořeny, najde pramen vody, který dává život. I u Ježíše najdeme pramen, který prýští k věčnému životu. Čerpejme z tohoto skrytého pramene pro svůj život. Hořčičné semínko, je nejmenší ze všech semínek, které jsou na této zemi. Když však toto semínko vzroste, je z něho velká bylina, ze které až doroste, se stane velký strom, jenž dává stín ptáčkům, kteří si dělají hnízda v jeho větvích. (*Mt 13, 31. 32; Mk 4, 31. 32*)

V této poslední generaci, dosáhne podobenství o hořčičném semínku pozoruhodného a triumfálního naplnění. Malé semínko se stane stromem.

Přeji nám všem, abychom měli víru jako to malé semínko, víru, která dokáže hory přenášet. (*Mt 17,20*)

Žijeme v době, která uzavře dějiny tohoto světa. Pro tento čas potřebujeme velkou víru, nezlomnou víru, kterou se musíme pevně připoutat k našemu Spasiteli. Máme velkou zodpovědnost nejen sami za sebe, ale také za naše rodiny, přátele a známé. Budme příkladem všude tam, kam nás okolností postaví.

Redakce

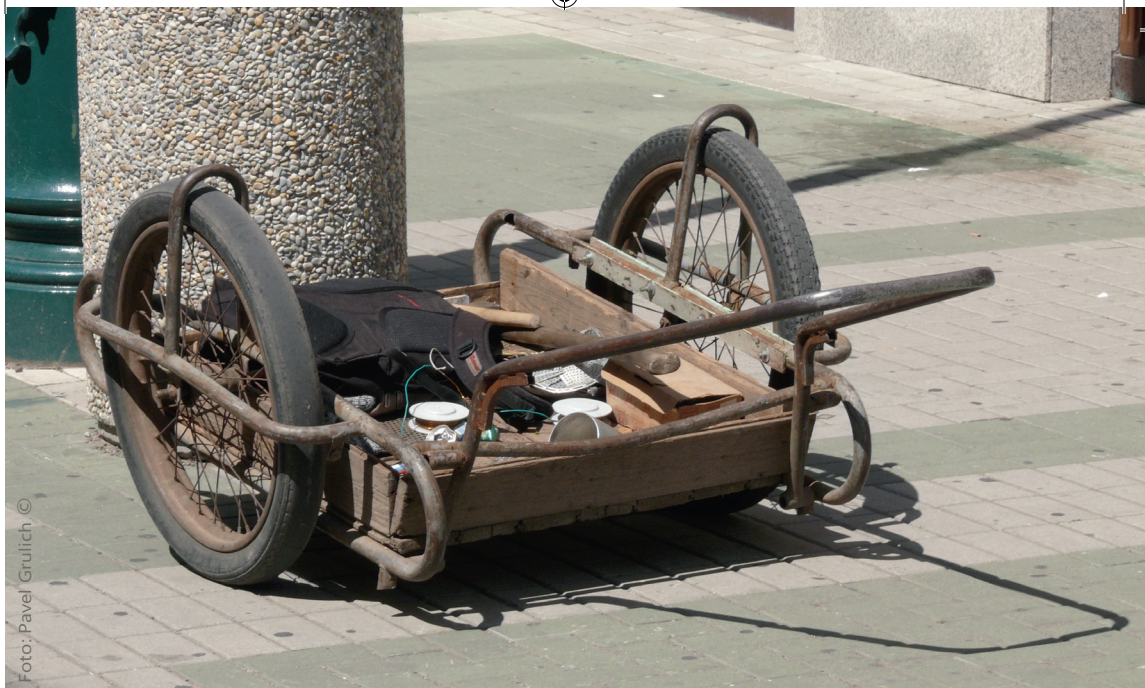

Foto: Pavel Grulich ©

CHUDOBA

Přes všechna úsilí, jaká svět vynakládá na zmírnění utrpení z nedostatku životních potřeb, se problém chudoby nijak nezmenšuje. Zprávy hovoří o lidech, kteří v nemalém množství umírají hladem a nemají nejmenší šanci na přežití. Nikdy v dějinách neměli lidé jistotu, že se právě jich žádná chudoba nedotkne. Právě na pozadí dějin to lze nejlépe dokumentovat. Ačkoliv Bible není výlučně knihou historickou, zaznamenává však mnohé události, kdy nouze a hlad se ujímají panování. Tito nevídaní

hosté, pokud je tak můžeme nazvat, mohou přijít kdykoliv a kdekoliv. A příčiny mohou být různé.

Na samém počátku lidských dějin se stalo něco, co způsobilo změnu nejen v lidském životě, ale i v přírodě. O tom čteme v 1M 3, 17-19. Zde se hovoří o tom, že země přestane být štědrá a člověk bude muset vynaložit mnoho úsilí, aby se uživil. A ani lidé Bohu blízcí nebyli uchráněni před nedostatkem, ne-li hladem.

Izrael, který šel cestou pouště do země zaslíbené, měl tu a tam zdání,

že zahyne. Nikdy se tak nestalo. Bůh dobře věděl, čeho je jim zapotřebí. A potom, když se utábořili ve vlastní zemi, bylo nezbytné mít vlastní životní pravidla. Jejich uplatňováním měla být nastolena vyváženost mezi těmi, co majetky měli, a těmi, co je neměli. Celkový obraz těchto Božích pokynů a rad lze si přečíst v knize EGW „Patriarchové a proroci,“ v kapitole 51 „Péče Boží o chudé.“

Jedna z příčin, proč dochází k nedostatkům životních potřeb, je špatný vztah člověka k Bohu. Jedna

ze situací je vylíčena prorokem Aggeem v 1. kapitole, 9-11.

Letmý pohled na svět, do kterého vstoupil Pán Ježíš. Obraz světa se nijak nezměnil. Opět zde byli majetní a chudí, opuštění, nemocní, pohané i věřící. Ke všem těm skupinám zaujal určitý postoj. Evangelia jsou toho svědectvím. Nebyla to jen slova, ale převážně činy. Odkaz, který nám zanechal, lze formulovat jeho slovy „Ale hledejte nejprve království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno.“ Mt 6, 33.

Nikdy a nikde nečteme, že by Pán Ježíš byl na někom závislý, že by vznášel nějaké požadavky, spíše naopak. Jednou řekl: „Však chudé máte vždycky s sebou, a když budete chtít, můžete jim dobře činit, ale mne ne vždycky mít budete.“ Marek 14,7.

Církev měla vždy péči o chudé. Na samém počátku vzniku společenství věřících vznikla starost o chudé. To neuniklo Macedonským a Achaiským, aby učinili sbírku na chudé v Jeruzalémě Ř 15,26.

A ani naše časy nejsou jiné.

Foto: Pavel Grulich ©

Zůstaň letos radostný!

„... radost z Hospodina bude vaší silou.“ *Nehemjáš 8:10, ČSP*

Když posloucháš velký sbor, jak zpívá Hallelujah, pochopíš, že Händel byl inspirován Bohem. Celého Mesiáše napsal za tři týdny. Řekl, že hudba k němu doslova přišla jako příval not a taktů. Horečně je zapisoval, jako kdyby jeho pero vedl po papíře neviditelný skladatel. Toto dílo napsal, přestože mu už slábl zrak a hrozila mu smrt ve vězení pro dlužníky kvůli nezměrným dluhům.

Pro většinu z nás je práce pod tlakem těžká, obzvlášť pokud jsou původem stresu fyzické nebo finanční problémy. Ale Händel to zvládl. Jak? Sám přičítal dokončení svého mistrovského díla jediné věci: Radosti. Často se cituje jeho výrok, že se cítil, jako by měl „puknout radostí“ z toho, co slyšel ve své mysli a v srdci. Místo aby umřel, jak očekával, žil dále a viděl, jak se jeho oratorium stalo ctěnou tradicí a oblíbeným dílem. A také viděl, že se mu podařilo vybrat ohromné sumy peněz pro chudé a nemajetné.

Bible říká: „... radost z Hospodina bude vaší silou.“
(*Nehemjáš 8:10, ČSP*)

Tvá radost bude jednou z prvních věcí, na kterou satan zaútočí. On ví, že radost je duchovním a emocionálním palivem, na které jedeš. Ježíš řekl: „To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná“ (*Jan 15:11*). Všimni si slov „aby byla ve vás.“ Nehleď na to, co se stane, zůstaň letos radostný!

Výchopeň Stanislav

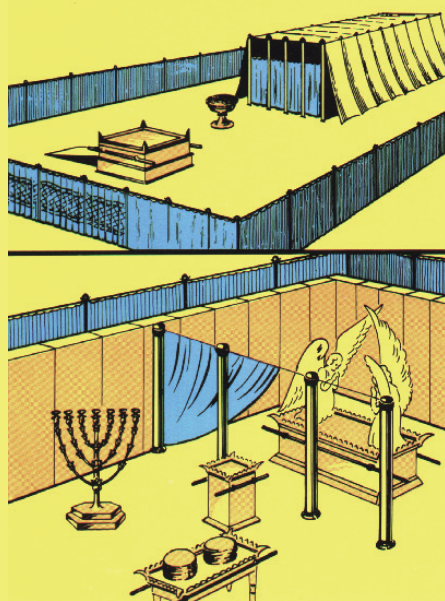
DVĚ SVATYNĚ

– POZEMSKÁ A NEBESKÁ

Je 29. dubna 2017. Sobota. Slunce se pomalu, jako udatný rek, blíží ke svému cíli – k západu. (Ž 19,6) S manželkou posloucháme z CD kázání bratra Davida Shina o svatyni, která je „klíčem k evangeliu.“ Svoji přednášku začal slovy Jana Křtitele vyslovenými (pronesenými) u Jordánu: „Aj Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“ J 1,29 Myšlenky jsou pro mne nové a obohacující! Když sobota skončila, po večerní pobožnosti jsme ulehli k odpočinku...

Do nového dne se probouzím velice brzy. Spát nemohu... Mysl „ožila“ vzpomínkou na večerní přednášku...Je konec spaní... Myšlenky se „rojí“ jedna za druhou. Na papír nic nezaznamenávám – až ráno. Jen lituji, že to, co mi ještě na lůžku o svatyni v mysli probíhalo, si nemohu „stáhnout“, jak se to dělá u počítače.

To byl úvod k článku a nyní k jádru o zmíněných dvou svatyních. Jedno nám musí být jasné; pozemská svatyně, nejenže byla odrazem nebeské, ale byla jen dočasná – jako i kněžství Levitů, kteří v ní sloužili. Nebeská svatyně je věčná, právě tak, jako i kněžství Melchisedechovo, k němuž přináleží i náš Velekněz Ježíš Kristus. Žd 7,11-17

1. POZEMSKÁ SVATYNĚ

Z biblické zprávy 2M 25,8 se dovídáme, proč Mojžíš obdržel příkaz vybudovat svatyni: „I udělají mi svatyni, abych bydlel uprostřed nich.“ Svatyně měla být centrem duchovního života věřících starozákonní doby. V ní byly přinášeny oběti beránků a jiných obětních zvířat bez vady. Jejich krev byla vylita, jako „náhrada“ za krev hříšníka, činícího pokání.

Už v době, kdy svatyně ještě neexistovala, měli starozákonní věřící v blízkosti svého bydliště své „minisvatyně“ – předsín svatyně s oltářem, na kterém přinášeli oběti za své hříchy: Na př. ABEL, ABRAHAM, IZÁK, JÁKOB, JOB a další. Ti všichni si uvědomovali svoji hříšnost a závislost na Božím Beránkovi, který se měl zrodit ze „semene ženy“ (1M 3,15), jehož rodokmen je zaznamenán u Matouše 1,1-23 a Lukáše 3,23-38.

Slova, která uslyšel Adam s Evou – „v době denního vánku“ – po svém pádu do hříchu – slova, o plánu záchrany, kdy Božímu Beránkovi bude „rozdrčena pata.“ nebyla „narychlo formulována.“ Bylo to „evangelium“ ve kterém jim byl poodhalen plán spasení.

Plán spasení byl pevně ustanoven – a to bez jakékoliv pochybnosti „co kdyby...“ – byl dán dřív, než naše Země obdržela od svého Stvořitele svůj „měřič času“: „A byl večer a bylo jitro den...“ Již v hluboké věčnosti, „před dávnými věky,“ kterou našim zemským „časoměřičem“ nejsme schopni změřit, ale ani pochopit, to zařídil TEN, který nikdy neklame, Bůh. Tit1,2

Každý student Písma dobře ví, že pozemská svatyně měla tři oddělení: Předsín (nádvoří), svatyni a svatyni svatých. Kodstranění hříchů nestačila pouze předsín s obětním oltářem. Na toto místo vcházel i obětující hříšník. Nestačila ani předsín s prvním oddělením svatyně, kam vcházel každý, službu konající, kněz. Proces očišťování musel projít všemi stupni a vyvrcholil až v oddělení ve svatyni svatých, kde byla truhla smlouvy (Boží truhla) ve které pod slitovnicí byl uložen svatý Zákon, Dekalog, proti kterému se hříšník provinil. Do tohoto oddělení mohl vejít pouze velekněz jednou v roce, v den očišťování celého národa.

Exodus Izraelců z Egypta se uskutečnil asi v roce 1290 př. Kr. (Biblický slovník KALICH). Podle Svědků J. 1513. Po dvoutměsíčním putování se Izraelité usadili pod Sinajem, kde jim Bůh sdělil svůj záměr – postavit svatostánek. Práce na stavbě stánku trvala asi půl roku... Posvátnou stavbu obklopilo množství Izraelských... Když si s úctou a zalíbením prohlíželi stavbu, objevil se nad stánkem oblakový sloup, sestoupil a zahalil jej. „A sláva Hospodinova naplnila příbytek.“ (2M 40,34), PP 254, 349 angl.

2. NEBESKÁ SVATYNĚ

Při zkoumání Písem svatých zjišťujeme provázanost těchto dvou svatyní. Pozemskou, by jistě nepřikázal postavit, kdyby neodrážela skutečnost, která nastane v „plnosti času,“ až se obraz setká se skutečností, jak to vyjádřil Jan u Jordánu: „Aj Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“

Nenapovídá tomu i skutečnost, že když Adam s Evou zhřešili, **musel** zemřít nevinný beránek, z kterého udělal Bůh kožený oděv na zakrytí jejich nahoty, místo fíkového listí?

V předposledním odstavci o pozemské svatyni jsem použil slovo „musel“ a použil jsem jej i ve zmínce o koženém oděvu. A nyní ho vztahuji k předpovězenému Beránkovi v ráji – Pánu Ježíši. U Lukáše jej použil sám vzkříšený Ježíš v otázce položené zarmouceným učedníkům: „Zdaliž nemusel těch věcí trpěti Kristus a vjíti v slávu svou?“ L 24,26

A taktéž si dobře všimněme Jeho výtky: „Ó nesmyslní a zpozdili srdcem k věření všemu tomu což mluvili proroci.“ (v.25) Nejsme jim i my někdy podobní? Kdo určil, že Kristus musí trpět? Snad proroci, kteří to psali? Byla proroctví o trpícím Beránkovi (Iz 53) jejich osobním, soukromým vyjádřením? Ne, ne! Jak to popsal apoštol Petr? „Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni byvše, mluvili svatí Boží lidé.“ 2Pt 1,21

Skutečnost, že **musel**, určil a předpověděl Bůh, jak už bylo zmíněno v 1M 3,15., i když se to může zdát jakkoliv kruté. Ano, On dal svého Syna za náš hřích a tato skutečnost nemění nic na tom, že JE LÁSKA. Jak to řekl Pán Ježíš v noční rozmluvě Nikodémovi? „Nebo tak miloval Bůh svět, že Syna svého JEDNOROZENÉHO DAL, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ J 3,16 Podívejme se, jak se o Bohu lásky vyjádřil apoštol Pavel: „Kterýž ani vlastnímu Synu svému neodpustil, ale za nás za všechny VYDAL JEJ...“ Ř 8,32

Anděl řekl: „Myslíš, že Otec vydal svého vroucně milovaného Syna bez boje? Ne, ne. I Bůh nebes zápasil sám v sobě, zda má provinilého člověka nechat zahynout, nebo dát svého milovaného Syna pro něj na smrt.“ EW 151-2

Také i další vidění popisuje událost, která se stala ihned po pádu do hříchu: „Nebesa byla naplněna zármutkem, že ... celá Adamova rodina musí zemřít. Potom jsem viděla laskavého Ježíše, jak se blíží k nevýslovnému světlu, které obklopovalo Otce... Mezitím, co Ježíš mluvil se svým Otcem, andělé velmi zbystřili svou pozornost. Třikrát Jej pohltilo světlo, které obklopovalo Otce, a když potřetí přišel od Otce, mohli jsme vidět Jeho Osobu. Vypadal klidně... a zářil laskavostí, kterou slovy nelze vyjádřit. Potom zástupům andělů oznámil, že se našla cesta k záchraně padlého člověka, že o této záležitosti hovořil se svým Otcem, dostal svolení, aby obětoval svůj život, jako výkupné za lidské pokolení ...“ EW 126

+++++

Vsuvka: **Odvěké záznamy nebeských archivů**

Domníváte se, že Svatý Bůh by žádal postavit svatyni u Sinaje jen proto, aby dal práci Izraelcům a Mojžíšovi – bez nějakého účelu? Případně sám zhotovil „dokonalejší“ svatyni (Žd 9,11) v nebesích - pouze jako monument – mistrovské velkolepé dílo a neměla by posloužit vzkříšenému Ježíši, aby v ní sloužil? Ne, ne! Vždyť i my lidé stavíme domy, abychom v nich bydleli. (Iz 65,21-23) A proč i ptáci stavějí svá obydlí? „I vrabec si nachází svůj domov a vlaštovka hnízdo, kam ukládá svá holátka...“ (Ž 84,4; P. J. Kunický)

Už v zamyšlení o **pozemské svatyni** jsem použil slova apoštola Pavla Tit 1,2 a chci je použít i nyní při myšlenkách o **svatyni nebeské**: ...“ze které pochází naděje na věčný život, který už před dávnými věky pravdomluvný Bůh slíbil.“ (Petrů)

Tato slova nás vedou do věčnosti. Co je věčnost? Naše Země má několik časových zón, pásem, podle kterých se lidé informují, kdy u nich Slunce vychází nebo zapadá. VĚČNOST = BEZČASOVÁ ZÓNA. To znamená, že v ní se čas nepočítá. Snad malé přirovnání: „U Pána jeden den je jako tisíc let a tisíc let, jako jeden den.“ 2Pt 3,8

Veršů, jako je Titův, které vedou naši mysl do věčnosti je mnohem více: „Když spasil nás a povolal povoláním svatým, ne podle skutků našich, ale podle uložení (záměru) svého a milosti nám dané v Kristu Ježíši před časy věků. 2Tm 1,9

Jak bychom mohli být „vyryti na dlaních“ Ježíšových (Iz 49,16), kdyby Otec neposlal svého Syna v „plnosti času,“ kterého přislíbil už v ráji? Další informaci podává opět apoštol Pavel: „Tajemství skryté od věčnosti v Bohu... podle předuložení věčného, kteréž uložil v Kristu Ježíši Pánu našem.“ Ef 3,9.11

Ve Zjevení 5 máme záznam o „knize zapečetěné sedmi pečeti“ nacházející se „po pravici Sedícího na trůnu.“ U trůnu Svatého Boha Jan pak zahlédl „stojícího Beránka, jako zabitého.“ Kdy byla napsána tato „kniha,“ ve které je zmínka o Beránkovi, připomínající „beránka“ zabíjeného při slavnosti Pashy?, jehož krev, pomazáním dveří zachránila před hubícím andělem? V knize Kristova podobenství čteme:

Když si Pilát myl ruce a řekl: „Já nejsem vinen krví tohoto člověka,“ přidali se kněží k zaslepenému davu a zuřivě provolávali: „Krev Jeho na nás a na naše děti!“ Tak si počínali židovští představitelé. Jejich rozhodnutí bylo zaznamenáno v knize, kterou Jan viděl v rukou Pána, jenž sedí na trůně, v knize, kterou žádný člověk nemůže otevřít. Až tuto knihu odpečetí „Lev z Judy,“ setkají se se svým rozhodnutím, jako s rozsudkem. COL 294/KP 173

Dříve než byli stvořeni andělé i lidé, knihu, ve které je uvedeno vše, co se odehraje ve vesmíru, napsal Otec a dokonale ji zapečetil – až do jistého (jím uloženého) času. (Revelation of Jesu, 147)

Záznamy v nebeských archivech jsou velice přesné, dokonalé a je na ně bezpečné spolehnouti. „Ale oznámím to, co jest zapsáno v psaní pravdomluvném...“ (v pravdivých spisech) Da 10,21 „Tehdy ti, kteříž se bojí Hospodina, tito mluvili jeden k druhému. I pozoroval Hospodin a slyšel a psána jest kniha pamětná před ním pro ty, kteří se bojí Hospodina a myslí na jméno Jeho.“ Mal 4,16

+++++

Tak jako v pozemské svatyni musel při očišťování hříšníka projít od nádvoří, prvým oddělením svatyně až do druhého oddělení - k truhle smlouvy ve svatyni svatých, – tak podobně má tři stupně i smíření a očišťování hříšníků, které přišel vykonat Beránek Boží:

a) Naše Země znázorňuje v Ježíšově službě předsín. Obětním „oltářem“ se stal kříž.

b) Po svém vzkříšení vstoupil Ježíš do prvního oddělení nebeské svatyně, ve které Jej spatřil Jan ve svém vidění „v Den PÁNĚ“ a odtud s Ním promlouval. Zj 1,10-20

c) V tomto oddělení vykonával kněžskou službu od r. 31 po Kr. až do r. 1844, a pak vstoupil do dalšího oddělení, do svatyně svatých, aby zde konal závěrečné dílo jako náš Nejvyšší kněz – v přítomnosti svého Otce.

V roce 1844 22. října se vyplnilo Danielovo proroctví: „Řekl mi. Až do dvou tisíc a tří set večerů a jiter, přijdou k obnovení svému svaté služby.“ Da 8,14

Bylo mi ukázáno, co se odehrávalo v nebi v roce 1844, když skončilo prorocké údobí. Jakmile Pán Ježíš ukončil svou službu ve svatyni a zavřel dveře tohoto oddělení... oblékl nádherné roucho... Na Jeho hlavě bylo něco, co se podobalo koruně. Jakmile byl cele oděn, obklopili Jej andělé

a v ohnivém voze se odebral za druhou oponu... (EW 251), do svatyně svatých, kde se nacházel Otec..." (EW55)

3. KLÍČ K BOŽÍM TAJEMSTVÍM JE VE SVATYNI

„Otázka svatyně byla klíčem k objasnění záhady zklamání z roku 1844... Světlo ze svatyně osvětlilo minulost, přítomnost i budoucnost. Viděli, že Bůh je vedl ve své neomylné prozřetelnosti..." VLB 303/GC 423

Rozumově se často snažíme rozluštit různá tajemství – věci nesnadné – které Bůh ukryl, ale nedaří se nám to. Proč? Proč? Nemáme správný klíč. V Jobově knize nalézáme zajímavé myšlenky...

„Zdaliž ty, stížitelnosti (nevystížitelnosti, hlubokosti) Boží dosáhneš, aneb dokonalost Všemohoucího vystihneš? Vyšší jest nad nebe..." Job 11,7.8

„Přiznávám se, že jsem tomu nerozuměl. Divnější jsou ty věci nad mou stížitelnost (chápání)... Z doslechu jsem o Tobě slyšel, ale nyní Tě přece vidí mé vlastní oko." Job 42,3.5.

Autor Žalmu 73 určité „tajemství," které mu nedávalo spát, pochopil až přes svatyni! „Chtěl jsem to rozumem vystihnout „to, co uvádí ve verši 1-3, ale vidělo se mi to pracno (nesnadné). Až jsem vešel do svatyně Boha silného, tu jsem srozuměl..." v. 16,17 („Až jsem si uvědomil, jaký je čeká konec." (P. J. Kunický)

Boží svatyně ukrývá mnohá tajemství. Mnohé, jak z pozemské, a tím více z nebeské svatyně, zůstává před námi uzavřeno. Bude to naším studijním předmětem v budoucí škole věčnosti a bude je před námi odhalovat Ten, který rozlomil sedm pečeti – Beránek Boží!

Nyní, pouze vstupem do Boží svatyně skrze víru můžeme chápat, alespoň částečně, Kristovo nadšené zvolání: „Aj, Beránek Boží, který snímá hříchy světa." A také otázku vyslovenou Ježíšem, jako výčitku svým učedníkům:

„Zdali nemusel trpět Kristus těch věcí...?“ Jako i další věci z plánu spasení, ustanoveného v nám neznámé době, věčnosti.

Už mnozí starozákonní věřící bedlivě zkoumali proroctví vztahující se na Kristovo utrpení – „na spasení duší“ – při Jeho oběti (1Pt 1,9-11), před nimi bylo však v té době ještě ukryto. Důvod, proč tomu tak bylo, uvádí apoštol Pavel: „Do druhého pak jednou v rok sám nejvyšší kněz, ne bez krve, kterou obětuje sám za sebe, i za lidské nevědomosti. Čím Duch svatý ukazuje to, že ještě nebyla zjevena cesta k svatyni, dokud první stánek trval.“ Žd 9,7.8

ZÁVĚREČNÉ MYŠLENKY

... o Božím Beránkovi „snímajícím hřích světa,“ jak Jej představil Jan Křtitel u Jordánu. (J 1,29) Hřích prokletí, do kterého se lidstvo neposlušností Adamovou dostalo, nebylo možné „neutralizovat,“ odstranit žádným lidským úsilím ani obětí andělů. Byla pouze jedna jediná cesta – očišťující krev nevinného Božího Beránka.

„Pouze Kristus mohl vysvobodit padlé lidstvo z prokletí zákona a uvést jej v soulad s nebem... Andělé neměli důvod k radosti, když jim odhalil plán vykoupení, neboť viděli, že pro spásu člověka musí jejich milovaný Velitel podstoupit nevýslovná muka... Musí podstoupit nejkrutější smrt... Musí dlouhé hodiny zápasit se smrtí ... Musí trpět úzkostí duše a Otec sám skryje před Ním svou tvář a vina za hříchy... spočine na Něm.“ PP 36.37/63.64 angl.

A nezapomeňme, že toto vše se uskutečnilo ihned po pádu člověka do hříchu. „V tom zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze Něho.“ 1J 4,9

Jak úžasná to LÁSKA. Kdo ji pochopí, změří nebo obsáhne? Je přenesmírná, jak se o ní vyjádřil apoštol Pavel. Je nám nabízena Ježíšovou otevřenou náručí a my si ji můžeme přivlastnit. Nechme se jí uchvátit tak, jak to učinil apoštol Pavel. Fl 3,12

Kováčik Ján – květen 2017

Rostliny:

Fantastická Boží díla

Foto: Pavel Grulich ©

Objevy posledních let z oblasti věd přírodních by i ty nejracionálnější smýšlející vědce měly přivést k otázce; nestojí-li představy o velkém třesku a následném vývoji organismů dle principů evoluce pouze na naší víře. Cožpak by vyšší tvůrčí inteligence lépe a přesvědčivěji neobjasnila mnohé ze světa kolem nás?

Zejména v docela novém směru vědeckého bádání, jakým je rostlinná neurobiologie, došlo v posledních letech k takovým objevům, že se člověku údivem až tají dech. Rostliny totiž vidí, slyší, mluví, cítí pachy a vůně, vnímají chutě, prožívají pocity a komunikují. Disponují určitým typem inteligence, dost možná dokonce vědomím.

Odkud popínávé rostliny ví, kde najít další nejvhodnější místo opory pro své úponky? Odpověď spočívá v tom, že rostliny vidí! Celý jejich zelený povrch je jedním ohromným zrakovým orgánem. Optické buňky rostlin vnímají více vlnových délek než lidské oko. Přemístíme-li např. popínávé rostlině oporu, ke které se již přivinul úponek, přizpůsobí se během několika hodin směr růstu rostliny novému místu opory. Rostlina tak učiní zcela individuální rozhodnutí na základě prožitých událostí, což je projevem vědomí.

Rostliny také slyší. Několikaleté terénní výzkumy potvrdily, že určité druhy hudby silně podporují růst rostlin, avšak hudba může rostliny i zabít. S důležitými výsledky pro tuto oblast výzkumu přišla florentská univerzita. Biolog Stefano Mancuso „zavlažoval“ vinnou révu skladbami Mozarta, Haydna, Vivaldiho a Mahlera. Výsledek: Réva miluje obzvláště Mozartovu hudbu. Vinné révy, které ji „poslouchaly“, plodily větší hrozny a víno z nich lisované bylo sladší. Podobný experiment s hudbou popisuje také varhanice Dorothy Retallack ve své knize „Zvuk hudby a rostlin.“

Několika rostlinám dýní pustila v jedné místnosti klasickou hudbu, kdežto druhé skupině dýní pustila v jiné místnosti tvrdý rock. Výsledek byl ohromující: U rostlin v místnosti s klasickou hudbou rostly nové výhonky směrem k reproduktorům, zatímco výhonky rostlin v místnosti, kde hrál tvrdý rock, se před hudbou „zakrsly.“ V případě obdobného pokusu v USA s petúniemi se květiny při poslechu klasické hudby cítily dobře a nádherně rostly, avšak zahynuly, když byly vystaveny tvrdé rockové hudbě. Americký profesor zahradní architektury Dale Kretchman, který s rostlinami rovněž experimentoval, odhalil ještě před provedením zmíněných pokusů

s hudbou důvod tohoto hudbou podmíněného chování rostlin. „Určité zvukové vlny stimulují rostliny k tomu, aby více a na delší dobu otevíraly póry. Tím se urychluje jejich látková výměna a spolu s tím i růst.“

Mohou rostliny vnímat pocity? Ano, jsou velice citlivé, a jak prokázal již před více než sto lety na libenkách hranatých William Pfeffer, jeden ze zakladatelů moderní fyziologie rostlin, vnímají rostliny dokonce i „pohlazení“ tenoučkým vlněným vláknem. Vědec a novinář Joseph Scheppach píše ve své knize „Tajemné vědomí rostlin“: „Ještě docela nedávno byli lidé, kteří chtěli láskyplnými dotyky docílit rekordního růstu rostlin, považováni za naivní. Dnes se dá těm, kteří své pokojové rostliny hladí, pouze doporučit: Pokračujte v tom! Rostliny prospívají lépe, je-li s nimi pravidelně něžně zacházeno. Věda ví také, proč tomu tak je. Podle profesora Volkmana z univerzity v Bonnu aktivují dotyky určité rostlinné geny, které se označují jako „touch genes“, tj. dotykové geny. Jakmile se tyto geny jednou aktivují, změní se růst rostliny. Zesílí jí stonky. Zcela bez působení nějaké ezoteriky. Avšak ne každá rostlina chce být hlazena. Např. dotknete-li se citlivky stydlivé, rychle sklopí listy.

Botanici (roślinovědci) nemluví vždy zrovna dobře o svých vědeckých kolezích z oboru rostlinné neurobiologie. Před několika lety došlo dokonce k velkému sporu. Klasičtí botanici obvinili své kolegy z oboru rostlinné neurobiologie, že vymýšlejí nesmysly, jen aby od vlády získali peníze na výzkum. I přesto celosvětově narůstá počet vědců, kteří se rostlinné neurobiologii věnují, neboť s pomocí stále lepších metod výzkumu a citlivějších digitálních přístrojů se daří pronikat do tajů rostlin a odkrývat je. Platí, že přírodní vědy jsou jen natolik přesné, kolik jim to umožní měřicí technika, a ta je stále přesnější a inteligentnější.

V současné době se vědci zabývají otázkou, zda i stromy v noci spí. A skutečně se zdá, že ano. Dnešní nejmodernější laserová technika dokáže v minutových intervalech stromy dokonale snímat. Pokusy, které byly prováděny v různých částech světa, ukazují, že během noci koruna stromů poklesá a listy a větve se svěsí až o deset centimetrů. Dalším poznatkem je zjištění, že během noci ve stromech ustává oběh vody. Teprve při svítání se vše uvnitř stromu i na něm vrací do původního stavu. Jsou-li podnětem pro toto chování sluneční paprsky, nebo nějaký vnitřní budík, vědci zatím neví.

Co ale víme již dlouho, je skutečnost, že mnohé rostliny mají jakési vnitřní „hodiny.“ Např. kozí brada luční rozevívá své žluté okvětní lístky přesně ve tři hodiny ráno.

Až do dnešních dní se potvrzuje biblická centrální výpověď, podle které: „Co se dá o Bohu poznat, je jim zřetelné, neboť jim to Bůh odhalil. Jeho neviditelné znaky – Jeho věčnou moc a božství – lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v Jeho díle. Nemají tedy výmluvu“ (Římanům, Kapitola 1).

Prostřednictvím rostlinné neurobiologie nechal Bůh svět vědy nahlédnout do oblasti, která tuto biblickou pravdu znovu stvrzuje.

TOPIC – květen 2019

Svíce nohám mým je slovo tvé a světlo stezce mé.

Foto: Pavel Grulich ©

Okno mé modlitby

Iz 26, 3.4 Kralický př.:

„Člověka spoléhajícího na tebe, ostříháš v pokoji, v pokoji nebo v tebe doufá. Doufejte v Hospodina až na věky...“ Překlad 21. stol.
„Člověka s pevným postojem, chráníš dokonalým pokojem, vždyť spoléhá se na tebe. Doufej v Hospodina vždycky navěky...“

Je to část písně vděčnosti, chvalozpěv judských obyvatel, za to, že je Bůh zachránil, vykoupil od nepřátel. Je to tedy píseň šťastných lidí, která i nám ukazuje, jak můžeme žít.

Pokud spoléháme na Hospodina a je to náš pevný postoj, bude náš život naplněný pokojem i uprostřed nepokojného světa

Každý člověk se ve svém životě střetává s událostmi, které pro něho nejsou příjemné. Chvilky, kdy se o nás pokouší strach, události vzbuzující úzkost. Každý sám nejlépe ví, co se ho v životě bolestivě dotklo. Co v té chvíli dělat, abychom neztratili klid, pokoj srdce?

Př 3, 5 „Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem a na rozumnost svou

nespoléhej“ **verš 1-2** „Můj synu, na mé učení nezapomínej, ať tvé srdce příkazy mé dodržuje. Prodlouží ti dny a léta života a přidají ti pokoj.“ Kam se díváš v nebezpečí, podle toho máš, nebo ztrácíš klid.

Iz 30, 15 „...V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství...“

Foto: Pavel Grulich ©

Mne oslovily dva biblické příběhy dvou mužů. Každý žil v jinou dobu, neznali se, jejich příklady se však vzájemně doplňují.

Da 6,17 (první příběh):

„Král tedy poručil, aby přivedli Daniela a vhodili ho do jámy v níž byli lvi.“

Životní příběh Daniela je pro nás neblednoucím příkladem pro nás. Nechci přemýšlet o tom, co Daniel dělal v jámě mezi lvy, ale co se dělo před tím.

Daniel věděl, že
byl vydán

královský mandát, který zněl: „Každý, kdo by se v údobí 30 dnů obracel v modlitbě na kteréhokoliv boha, nebo člověka, kromě krále, bude vhozen do lví jámy.“ Daniel věděl, kdo za tím stojí a o co královským rádcům jde. Věděl, co ho čeká. Daniel se nezabýval nebezpečím, které mu reálně hrozilo. Mandát byl vydán kvůli němu. BIBLE podává svědectví: Tak jak to činával dříve, stejným způsobem, třikrát za den, klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu.

Žd 11. kapitola mluví o hrdinech víry. 26x se opakuje slovo víra.

v. 33 „kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost...“

v. 34 „zavírali tlamy lvům...“ dál se však také hovoří o těch, kteří trpěli...

Iz 26, 3 „Člověka spoléhající ho na tě, ostříháš v pokoji nebo v tebe doufá...“... „vždyť spoléhá se na tebe. Doufej v Hospodina vždycky, navěky – Skálou věků je jen Hospodin.“

Jistě i na Daniela dolehla tíseň. Nechci, abychom z mužů víry dělali siláky, nebo flegmatiky, kterým nezáleží na životě.

Co je podstatné: Daniel, i když čelil velkému nebezpečí, nezměnil nic na své modlitební praxi. Modlí se dál stejným způsobem.

Díval se vzhůru a vše nechal na Božím rozhodnutí. I ve chvíli, kdy ho spouštěli dolů na smrt. To, že Daniel obstál mezi lvy, byl výsledek vítězství vybojovaného mnohem dřív – kdy ještě chodil v úředním rouchu, měl vysoké postavení, kdy byl ještě klid.

Své vítězství v možných zkouškách je třeba vybojovat dřív, než nastanou. Někdy můžeme prožívat okolnosti, kdy si budeme připadat jako mezi lvy. Žijeme na zemi, po které chodí hříšní lidé.

2 Tm 3,1 Bude nebezpečná doba, protože lidé budou zlí. Podstatné je, kam se v nebezpečí díváme. Po lidech, kteří chtějí ublížit? Nebo po těch lvech? Nebo vzhůru k Bohu? I když víme, že kolem nás je mnoho nebezpečí a v Bibli je upozornění, že bude přibývat těch, kteří chtějí ublížit...dívej se vzhůru. Plň své povinnosti a dívej se vzhůru. Pak můžeš zůstat vyrovnaný, klidný a připravený.

Proroci a králové - 357 čti

1 M 6 kap (Noe) v. 11-13 (druhý příběh)

Charakteristika společnosti: „země však byla před Bohem zkažená a plná násilí. Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu. **I řekl Bůh Noemu: Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí.**“ Jak je to se současnou společností?

Mt 24, 37-39 (L 17,26) „Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noe. Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu, a nic nepoznali, **až přišla potopa a zachvátila všechny...**“

Biblický text poukazuje na potopu jako na obraz lidí i událostí v závěru dějin současné doby. Tak, jako je předpotopní svět určitým obrazem společnosti posledních dnů, tak stejným (způsobem) obrazem lze vnímat Noeho a dokonce i loď. Vše se má opakovat. Noe na Boží pokyn staví koráb. Rozměry, zařízení a všechno další, určil Bůh.

Bůh mluví také k nám a říká, jak máme žít mezi nevěřícími lidmi. Jak se připravit.

Jako tehdy lidé viděli, že Noe staví koráb, viditelný projev jeho víry, tak lidé i dnes pozorují nás, jak žijeme a jak se projevuje naše víra. V podstatě, jak se připravujeme na Ježíšův příchod. Stavba naší povahy je svědectvím.

My nevíme, jak se lidé stavěli k práci Noeho, ale je možné si tu situaci představit. Určitě pozorovali – tehdy a stejně i teď. Lidé kolem nás se dívají, jak žijí věřící. Určitě to tehdy bylo odvážné, naplněné vírou. Jen jedna rodina - Nevíme, kolik lidí pomáhalo té jediné rodině, která dělala něco zdánlivě zbytečného.

„Lod' na suchu? Ne, to je nemožné, absurdní. Že přijde potopa? Vždyť není žádný logický důkaz, ale naopak. Nikdy nepršelo, nebyly záplavy, země byla zavlažována rosou.“

Jedno víme zcela jistě. Do korábu vešla jen ta jedna rodina.

Na základě Božího rozkazu vešla do korábu všechna zvířata určená pro další svět. Také Noe vešel do lodi i s rodinou na základě Božího pokynu - a Bůh zavřel dveře. Co Bůh zavře, nemá člověk sílu otevřít. Člověk nemůže ani v této době rozhodovat, kdy se zavrou dveře, ani kdy se otevrou. Bůh se o všechno postaral. To nebylo vězení, ale záchrana. Těm 8 lidem dal moudrost jak vše postavit, jak se zařídit v situaci, která vypadala tak neskutečně. Třípatrová loď – oddělit zvířata, větrání, strava, odpad, světlo ve všech prostorách...

Stejně se Bůh stará i o nás. Vše zařídil, abychom mohli přežít. V Bibli je zaslíbení, že ON nedopustí nad naši možnost. Na nás je, abychom poslouchali Boží rady. ON jasně říká a vyučuje co dělat, čemu se vyhnout, jaké nástroje použít, abychom se připravili a mohli v závěru dějin vejít. Je zbytečné starat se o to, jak vše zařídit.

My nevyřešíme mezilidské konflikty, nezměníme současné hrozné události. Pokud se lidé budou Bohu a víře vysmívat, nic se nedá vyřešit. My se však můžeme obracet k Bohu v modlitbě. S prosbou, děkováním. U jednoho zařízení, které měla loď, se ještě zastavíme. Když Bůh zavřel dveře korábu, tak se tím přerušil jakýkoliv kontakt se vším, co bylo venku. Ještě se nic nedělo, ale dveře byly zavřené. Venku se dál posmívali lidé, ale Noe se svou rodinou to nevnímali. Pokud se týká dveří, ty Bůh zavřel a spojení s lidmi bylo ukončeno. Ti uvnitř lodi měli však jiný kontakt.

1 M 6,16 Ještě když Noe stavěl, dostal od Boha pokyn, příkaz:

„Archa bude mít světlík.“

Na loket odshora jej ukončíš a do boku vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé a třetí patro.“

„Archa bude mít světlík:“ Světlík zaručoval, větrání a to, že ve všech místech korábu bylo světlo. Noe se svojí rodinou něco neměl vidět (To bylo zabezpečeno dveřmi) a něco zase vidět měli. Pozornost těch uvnitř se obracela směrem ke světlíku. Oni už neviděli, co se děje s těmi, nad kterými byl vynesén soud. Pozornost těch 8 lidí se obracela vzhůru. Tam bylo světlo, jejich naděje. To bylo jediné místo bezpečí, připomínající Boží lásku i jeho spravedlnost, podobně jako paprsek naděje.

Všechno se má opakovat před příchodem Pána Ježíše. Obracejme svůj pohled vzhůru, bez ohledu na sílu každého nebezpečí.

2 Pt 3,3-14 (čti přímo z Bible)

V tom je poselství i pro nás.

Kam směřují mé myšlenky?

Kde je zasazeno okno
mých modliteb?

Dymáček Bohumil

Opravdové štěstí

Velebte Hospodina se mnou,

vyvyšujeme spolu Jeho jméno.

Žalm 34,4

Jsou v životě situace a zkoušky, jejichž řešení není jednoduché. A bez Božské síly je nemožné je biblicky vyřešit.

Hospodin nám dal to nejcennější, svého Syna. Ježíš Kristus nám dal svůj život. On se pokořil před celým světem. Je to náš nádherný Vzor. Jeho náboženství na této zemi bylo upřímné a ryzí. On horlil pro Boží slávu. Hlavní zásadou Jeho života bylo: „Otče, oslav své jméno.“ (J 12, 28) (Touha věků str. 261).

Když se nám stane v životě nějaká křivda, když na nás přijde nějaká těžká zkouška, když třeba nespravedlivě trpíme, mějme neustále náš pohled upřený na Ježíše. Ptejme se, jak by se zachoval v naší situaci On. Nehledejme naši světskou spravedlnost ale spravedlnost Kristovu. Je to obrovská zkouška pro nás a zároveň obrovská šance oslavit našeho Pána. Tak, jak byl oslaven Otec v Synu, usilujme o oslavu Ježíše Krista v nás. Když na nás taková zkouška přijde, tak v tom trápení si zkusme vzpomenout na Ježíše Krista a využijme této příležitosti na Jeho oslavu. Vím, že je to velmi těžké a bolestivé, ale vyzkoušejme to, učme se tomu. Odevzdejme Mu celé své srdce, ať to stojí, co to stojí, ať to třeba i bolí a ne málo. Chopme se této příležitosti. (Všichni, kdo chtějí sami sebe přinášet jako „živou, svatou, Bohu milou oběť“ (Ř 12, 1), musí přijmout spásnou sůl, Kristovu spravedlnost. Potom se stanou „solí země“ a budou bránit šíření zla mezi lidmi tak, jako sůl brání rozkladu. (Mt 5,13) Touha věků 282.

Staňme se tou „solí země.“ Přijměme Kristovu spravedlnost. Nechejme na sebe působit tu Boží moc, vychutnejme si její působení. A navíc je to podmínka spasení: „Říkám vám, že pokud vaše spravedlnost nebude o mnoho převyšovat spravedlnost znalců Písma a farizeů, nikdy nevstoupíte do nebeského království.“ (Mt 5,20). Dávejme si pozor, aby naše sůl nepřestala mít chuť. Nevyměňujme Boží království za vyřešení našich problémů podle světských soudů a pravidel.

„Hledejte nejprve Boží království a Jeho spravedlnost“... (Mt 6,33).

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: Oko za oko a zub za zub. Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou, a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej.“... (Mt 5,38-42).

„Půjčujete-li těm, u nichž je naděje, že vám to vrátí, můžete za to očekávat Boží uznání?“ (L 6,34)

Každému, kdo tě prosí, dávej, a co ti někdo vezme, nepožaduj zpět (L 6,30).

„Když je důkladně zbičovali, zavřeli je do vězení a žalárníkovi poručili, aby je dobře hlídal. On je podle toho rozkazu zavřel do nejbezpečnější cely a pro jistotu jim dal nohy do klády. Kolem půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha.“ (Sk 16,23-25)

Kde vzali Pavel a Silas takovou sílu? Prosili o ni a hleděli na Ježíše Krista, na svůj Vzor. Toužili po Jeho oslavě, tak jako toužil po oslavě svého Otce Ježíš Kristus. Byla to Jeho hlavní zásada. A i On hledal tuto sílu u svého Otce a prosil o ni.

Je to velká čest a pocta nespravedlivě trpět pro Ježíše a moci Ho oslavit. Prosme Pána Boha o tuto sílu při řešení našich problémů a On nám ji

dá. Přeměňme naši starost v radost, naši bolest ve štěstí, staňme se tou "solí země." Překvapme své okolí naší reakcí a takto získávejme lidi pro věčnost. Takto evangelizujeme. Prosme našeho Pána, ať v nás dokončí to dílo, které započal a ať nás promění ke svému obrazu. Nebraňme Mu dokončit naši proměnu. Jak se lidé kolem nás mohou setkat s Kristem, když my Ho nepředstavíme? Žijme příkladný život. Nezarmucujme našeho Pána, ale oslavujme Ho. „Kdo se mezi Vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“ (Mt 20,26-28). Dejme prostor Duchu svatému, aby mohl působit na srdce těch, kdo nám ukřivdili. Jedná se jak o náš duchovní růst, tak o záchranu druhých. Děkujme Bohu za tyto zkoušky.

Co za to dostaneme? Přestaneme na tyto křivdy myslet. A budeme myslet na záchranu těch, kteří nám je způsobili. Pocítíme obrovskou úlevu, jako při vykonaném pokání. Jako při odpuštění. Obrovský pokoj. Ne pokoj, který dává tento svět, ale pokoj, který dává On, Ježíš Kristus. A budeme zase blíže našemu Pánu. A můžeme si užívat Božího království už teď na zemi.“ Vždyť království Boží je mezi vámi!“ (L 17,21). A můžeme se s dychtivostí těšit na velmi brzký příchod Ježíše Krista a na setkání s Ním. A pak už být spolu celou věčnost.

Nestojí to za to? Toto je můj životní cíl. Tam chci dojít. Neoslavovat Boha jen slovy, ale i skutky. A být příkladem. Tak, jako náš velký Vzor. Toto je jediný a správný recept na opravdové štěstí na této zemi. Mým největším přáním a cílem je prožívat toto štěstí a předepisovat tento recept všem lidem. Přestože nejsem doktor, můžu tento recept předepisovat svým životem. Zatím se mi to moc nedaří, ale toužím po tom celým svým srdcem a prosím našeho Pána, aby mne uschoptil pro tuto službu. Prosím našeho Pána o sílu takto řešit svoje životní situace a toužím po Jeho oslavě.

Přeji toto opravdové štěstí prožívat i Tobě a všem lidem na této zemi.

S.V.

Kdy může Spasitel přijít?

Když jsem již po několikáté slyšel větu, že Ježíš může přijít třeba už zítra a nebo klidně až za 50, 80, nebo 100 let, přimělo mě to, abych se touto otázkou začal více zabývat. Abych se na tuto otázku podíval blíže, prozkoumal ji a udělal jasný závěr s pomocí Bible.

Jak to tedy je s občasným tvrzením, že Ježíš může přijít už zítra, ale naopak také až třeba za 100 let?

Vychází tato tvrzení ze znalosti biblické pravdy o příchodu Pána Ježíše, nebo naopak z její neznalosti?

Odpověď je, že taková tvrzení vychází z neznalosti a současně z nesprávného pohledu na tuto záležitost, protože zde zřejmě dochází k ovlivnění skutečností, že Bůh je všemohoucí. A pokud je Bůh všemohoucí, tak dokáže způsobit, že Ježíš může přijít kdykoli. To znamená hned za hodinu, zítra, nebo až za těch 100 let. Z pohledu Boží všemohoucnosti, by to tedy možné bylo. Avšak projevy, působení a veškeré dění vycházející z Boží všemohoucnosti se zastaví právě tam, kde Bůh ve Svém Slově stanovil nějaká pravidla, uzavírá smlouvu, nebo sděluje události, které se nejprve musí uskutečnit (naplnit).

A tak tedy, jestliže Boží slovo říká, že před příchodem Pána Ježíše Krista se ještě odehrají jisté události, tak Ježíš nemůže přijít dříve, než se stanou. Na základě Své všemohoucnosti, by sice mohl přijít kdykoli, ale jestliže ve Svém Slovu uzavřel smlouvu, dohodu, stanovil plán, či učinil předpověď ve vztahu k času tohoto příchodu, tak Ježíš nemůže přijít dříve, než se tyto předpovědi, plány, atd., uskuteční. Bůh tak i nadále zůstává všemohoucí, ale protože dodrží, co stanovil, nemůže Ježíš přijít dříve, než se tyto předpovězené události stanou.

Když se tedy podíváme do Božího slova (Bible), abychom se dozvěděli, které události se mají před příchodem Ježíše odehrát, bude zřejmé, že všechny zaberou určitý čas. Písmo nám sděluje, že má dojít k pronásledování Božího lidu, k rozhodnutí o zabití těch, kteří zůstanou Bohu věrni a nepodrobí se

lidským nařízením. S tím je pak dále spojen a předpovězen zákaz kupovat a prodávat určený těm, kteří přijmou Boží znamení místo znamení šelmy.

Světů má být také zjeveno (objasněno), kdo je onen člověk hříchu, uvedený v Bibli.

Má dojít také k tzv. vylití Božího hněvu, které přivodí sedm posledních ran.

V Bibli dále čteme, které další události musí nastat dříve, než bude moci Pán Ježíš přijít.

Z toho je nám jasné, že se to vše nemůže odehrát během jednoho jediného dne, aby mohlo platit tvrzení, že Ježíš může přijít třeba hned zítra. Když Bůh zjevil a nechal zapsat, co vše se nejprve musí stát, tak to platí a nebude to jinak. Když mezi sebou učiní dohodu, či smlouvu dva lidé, je tu možnost, že ji jeden, nebo i oba nedodrží. Ale jestliže smlouvu učiní Bůh, tak vzhledem k Jeho absolutní dokonalosti, bude z Jeho strany dodržena.

To, jak je příchod Pána Ježíše blízko, nám ukáže naplňování všech předpovězených událostí v Bibli.

2 Tesalonickým 2:3,4

Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Neboť nenastane den Páně, než přijde nejprve odpadnutí, a bude zjeven ten člověk hříchu, syn zatracení.

Stavící se na odpor a povyšující se nade všechno, čemu se říká Bůh, anebo čemu se dává Božská úcta, takže se posadí v Božím chrámu a bude se vydávat za Boha.

Pavel Grulich

Pozvání ke studijnímu setkání

ve dnech 1. - 3. května 2020

Studijní téma: **BUDOUCNOST ZEMĚ**

Budoucnost země ukazuje nejen to, kde se náš svět nachází, ale také kam vede jeho cesta.

Budoucnost země vysvětluje, analyzuje a přináší překvapivé poznatky z nejstarší knihy země – z Bible.

BUDOUCNOST ZEMĚ

Pozvánka ke studijnímu setkání

ve dnech 1. - 3.5. 2020

Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů
ve Frýdlantu nad Ostravicí,
ulice Za hřbitovem.
Začátek bude v pátek v 18 hodin,
ukončení v neděli ve 13 hodin.

Svět stojí před napínavými změnami, před zatěžkávací zkouškou. Mnozí lidé mají strach z prohlubujících se krizí. Blíží se nově, neuvěřitelné změny, které od nás budou vyžadovat vše. Od každého jednotlivce! Co je cílem tohoto plánu a kam zavede lidstvo? Kdo za ním vězí?

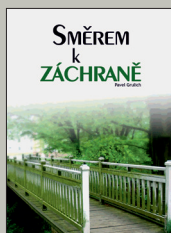

O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za 1 noc a osobu je 180 Kč, 2 noci 2x160,-), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 773 068 047, 735 075 319, nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: jaromar66@vodafone.de, jaromar66@volny.cz

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na výše uvedená tel. čísla. Cena nahrávek je 15,- Kč / 1 CD + plus poštovné.

Adresa redakce:

Marcela Juřicová Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.
Redakce časopisu Z ráje do ráje

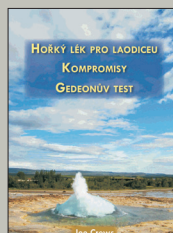

Směrem k záchraně

Pavel Grulich

Je mnoho cest, avšak jaká vede skutečně k tomu cíli, který...

Formát A5, 240 stran cena 60 Kč

Hořký lék pro laodiceu

Výňatky z kázání evangelisty Joe Crewse

Formát A5, 28 stran cena 10 Kč

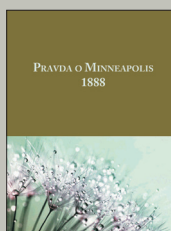

Poslední Boží varování

Steve Wohlberg

Zvolme si Ježíše Krista, ne želmu

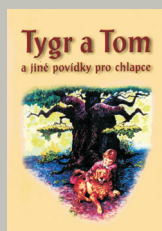
Formát A6, 40 stran cena 10 Kč

Pravda o Minneapolis 1888

Důležitý a významný úsek dějin Adventistů sedmého dne

Formát A5, 104 stran cena 20 Kč

Tyr a Tom

a jiné povídky pro chlapce

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů

Ellen, James a Edsona Whiteových

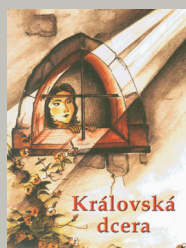
Formát A5, 152 stran cena 50 Kč

Spor o sobotu

Sedmý den je sobota, ale my známe takový režim týdne, podle něhož je sedmý den neděle. Proč...

Formát A5, 48 stran cena 25 Kč

Královská dcera

a jiné povídky pro dívky

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, James a Edsona Whiteových

Formát A5, 162 stran cena 60 Kč

Ve stopách velkého lékaře

E. G. WHITE

Tak, jako byl náš Spasitel, jsme i my na tomto světě proto, abychom sloužili Bohu. Jsme zde, aby...

Formát A5, 360 stran, cena 70 Kč + porto

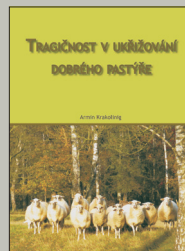

Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Proč dochází stále častěji... Z jakého důvodu je svět ohrožován... Jak je možné...

Barevné Formát A5, 235 stran cena 70 Kč

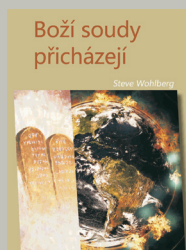

Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolinig

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu, učení, uzdravování, utrpení a smrti pro nás a naše hříchy?

Celobarevné Formát A4, 60 stran cena 70 Kč

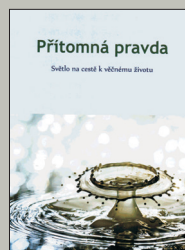

Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje dobré i špatné zprávy. Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím.....

Formát A6, 40 stran cena 10 Kč

Přítomná pravda

Studijní materiál

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Víme však...

Celobarevné Formát A4, 166 stran cena 99 Kč

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

Formát A6, 40 stran cena 10 Kč

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky dodržování soboty

Formát A6, 32 stran cena 10 Kč

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit svět jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

Formát A5, 280 stran, cena 50 Kč + porto

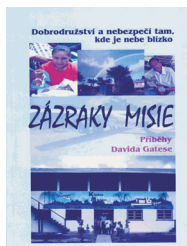

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha prorockí

Armin Krakolinig

Formát A4, 80 stran, cena 25 Kč + porto

Příběhy Davida Gately díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volně pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorockví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

Formát A5, 131 stran, cena 35 Kč + porto

Příběhy Davida Gately díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

Formát A5, 180 stran, cena 99 Kč + porto

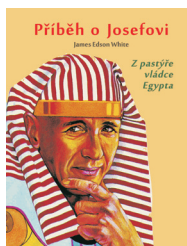

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

Formát A5, 180 stran Měkké desky: cena 25 Kč + porto

Příběh o Josefovi kniha pro děti

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivě ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a

Formát A5, 60 stran cena 40 Kč + porto

Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

brožúrka Formát A5, 32 stran cena 15 Kč